

Kerkdienst Janskerk 26 maart 2017

Thema: Onbezorgd kiezen voor het nieuwe leven

Lezing: Mattheus 6 : 24-34

Voorganger: Thea Peereboom

Inleiding

Kiezen tussen God en Mammon, tussen de Bevrijder-God en de Geld-God, is onvermijdelijk, zegt Jezus. Maar wie zorgt dan voor eten en kleding? Jezus begrijpt de vraag, maar waarschuwt ervoor dat ons leven niet moet opgaan in die zorg, zoals bij de volken (bij ons dus ook). Wie het zoeken naar het recht van het nieuwe Koninkrijk voorop zet, ontvangt dan dag aan dag wel wat nodig is – meer hoeft niet. De actuele vraag is: wat doen we in onze samenleving hiermee?

Overweging

Waar leven wij, als janskerkgangers voor, wat is onze hoop en troost in roerige tijden? De charismatische mens Mattheus heeft ons tot 2 meditaties gebracht die ik hier met u wil delen :

1^e meditatie

Uiterlijkheid alleen is niet genoeg.
Maar innerlijkheid alleen ook niet.

In het Bijbelboek Deuteronomium waar uitgebreid over de betekenisvolle richting- wijzers voor het leven wordt geschreven staan ook hele gewone dingen zoals een vogelnestje dat op de weg is gevallen en de oproep het op te rapen en naast de weg te leggen. Het zijn de kleine dingen die het doen.

Hier is ook een lied over, een lied dat we regelmatig met de ouderen in het verpleeghuis zingen omdat het zo nuchter waar is en het je zo aandachtig kan maken voor de kleine dingen.

Als het de kleine dingen zijn die het doen, dan mag het ook over kleren, over geld of eten gaan.

Geld en goederen zijn belangrijk, vooral als je er veel van hebt, dan kan je goed delen. Dan kan je de zorgen van hen die minder of niets hebben wegnemen.

Want de zorgen van de minderbedeelden behoren namelijk de zorgen van rijkere te zijn. Daarom zegt Jezus in het evangelie van Mattheus heel nuchter:

‘Maak je niet nodeloos zorgen over morgen!’

Met andere woorden:

doe vandaag wat er gedaan moet worden.

Ga vandaag eerlijk om met je geld, met je voedsel en als je vandaag de goede beslissingen neemt,

dan zal je daar morgen nog plezier van hebben.

En als je je zorgen maakt over het binnenhalen van je rijkdom, het aankleden van je eigen belangrijkheid, denk dan aan de vogelen des hemels, zij zaaien niet en oogsten niet.

Of denk aan de bloemen van het veld die zo kwetsbaar zijn.

Laat de aandacht voor ‘het wezenlijke de voedingsbodem voor je leven zijn’.

‘Wees aandachtig’, het thema van onze viering vandaag.

2^e meditatie

Met de ouderen bij mij in het verpleeghuis lazen wij de tekst uit Mattheus ook, tijdens de

gesprekskring.

En n.a.v. het vers 'maak je geen zorgen voor de dag van morgen' vroegen wij aan elkaar waar ieders zorgen lagen.

Een mevrouw had zorgen omdat zij zo graag een vriend wilde.

Een vriend die met haar zou praten en haar elke dag zou vragen hoe het met haar ging.

Zij vertelde mij dat zij hierom bad.

Zij is verlangend naar echt, diepgaand contact met een ander, zodat zij zichzelf gekend mag weten!

Een andere mevrouw deelde haar zorgen met ons door te vertellen dat zij al zo oud was en niet begreep waarom zij zo oud moest worden. Zij was de enige overgeblevene en zij verlangde ernaar dat God haar zou halen. Maar zo zei zij, ik mag hem niet onder druk zetten, ik zal wel wachten.

In een verpleeghuis werken,

dat werk dat maakt dat je steeds met elkaar naar zin en zingeving aan het zoeken bent.

In de evangelie tekst staat: 'niemand kan 2 heren dienen'.

Als het gaat om de heren van zingeving, welke heer, welke zullen wij dan dienen?

Twee verschillende heren tegelijk, dat kan volgens Mattheus niet.

En toch...geluk, vervulling en vreugde zijn belangrijk voor het vinden van zin, en daarbij je kan 'geluk' delen en dat zie ik maar vaak genoeg, hier en op mijn werk.

De muziek, het samenzijn, de aandacht ...allemaal in het hier en nu, in dit moment – het kan veel goed doen, levenspijn verminderen, troost bieden.

Deze kortstondige ervaringen van helderheid en verwondering zoals ook nu bijvoorbeeld, de beloftevolle knoppen aan de bomen, die kunnen iets van 'zin, zingeving' laten ontpoppen. Zij kunnen voorwaarden scheppen om verder te leven, te groeien.

Maar toch, toch is het niet altijd genoeg,..... en sommige gebeurtenissen, ervaringen zijn voorbij voor je er erg in hebt.

De kortstondigheid van de ervaren betekenis en zingeving mag ons openen voor ontvankelijkheid voor 'meer dan het gewone'. En als we het toch over heren hebben, ingegeven door de tekst van Mattheus,

dan kan je zeggen:

De ene heer lonkt naar de andere heer en roept hem/haar op.

En dan is het 'lonkender wijs' aandacht hebben voor de ervaring, de gebeurtenis, die optilt uit 'het gewone'. Het moment waarop het vanzelfsprekende niet langer vanzelfsprekend is in het leven.

Groter dan ons hart.

Zou dat het diepe verlangen zijn, van de 2 dames uit de gespreksgroep? Het vergezicht?

Zou hiermee, voor een deel, het Koninkrijk van God worden bedoeld en zijn gerechtigheid?

Zijn dat onze fundamentele ervaringen die het alledaagse overstijgen waardoor een onbekend gebied opdoemt. Dat vergezicht, kunnen wij in de glans daarvan van dag tot dag leven? En hoe?

Wees aandachtig